

Tarkus se, et keigist lahku,
 Mis wiib süddant wõrguta,
 Selle sõbrusse eest kohkud
 Mis wiib usko nõrguta.
 Tarkus on, et ikka mõtled
 Ennast majalisseks siin,
 Nõuad, sowid, teed ja ütled,
 Kust saad rahho, — lõppeb piin.

(Järg jääb tullevaks aastaks.)

A e g.

Ilma aeg on arvamatta
 Surreliikful ilma sees,
 Taewa ruum on määramatta,
 Lihhalikko filma ees.
 Kes siin loeb filma-pilgud,
 Ehk näab wiimsed tähte wilgud?

Aeg on kallis, aeg on kassin,
 Prugi tedda targaste,
 Olle kemas, holas, ussin,
 Pea waimo erguste;

Sest so kümme-konna aastad,
 Silma-pilgud ärra laastwad.

Aeg on kallis, aeg on kassin,
 Raub käest jo peagi,
 Tööst ja murrest olles wassin
 Sedda märka, teagi,
 Kuida ello rõõm ja illo
 Mõda läind, et tunned willo.

Aeg on kallis, aeg on pühha.
 Pühhitse ja parranda,
 Maitse maggusat ja wihha,
 Hinge head ka warranda:
 Aega mõda meie ello
 Uendades näitko illo.

Aeg on kallis, keif on kassin,
 Pea-toidust forjates,
 Kes nüüd jõuab olla ussin
 Nõuastades, orjates:
 Se wast leiab ommast tööst
 Keif, mis siggib maast ja weest.

Aeg on uus, aeg on wanna,
 Sedda nääd jo filmaga,